

Особеното въ поетическия талантъ на Славейкова е, че той остава и до сега не надминатъ не въ отдѣлнитѣ си творчески области, а въ тѣхната съвкупность. — Можемъ да оспоримъ голѣмината на неговия лирически и епически талантъ, и при все това не можемъ да не признаемъ необикновената сила на неговия творчески духъ, колкото и нелогично да изглежда това; да не смѣтаме „Сънъ за щастие“ и „Епически пѣсни“, та дори и „Кървава пѣсенъ“ за най-голѣмитѣ висини въ нашата поезия, но да признаемъ за такава „На острова на блаженитѣ“. Защото въ тази оригинална книга е цѣлятъ Славейковъ — съ неговата изумителна литературна и естетична култура, съ оная наситена духовность, която е рѣдко явление у насъ, съ богатствата на неговата артистична природа и съ ярко опредѣлената си и силна личность. Именно съ тѣзи си качества той е желанъ образецъ за следване и може да действува дълбоко възпитателно върху писатели и четци. Дѣлото му съвсемъ не може да се мѣри само съ литературна мѣрка — значението му е много по-сложно и широко: Пенчо Славейковъ свързва голѣмото си име съ най-новата история на нашия духовенъ животъ.